

ЗАВДАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ ІЗ ЗАПОБІГАННЯ ВИНИКНЕННЮ НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

TASKS OF THE STATE EMERGENCY SERVICE OF UKRAINE TO PREVENT EMERGENCY SITUATIONS

Актуальність статті полягає в тому, що запобігання надзвичайним ситуаціям є складною, багатогранною діяльністю, що так чи інакше знаходить свій прояв майже в усіх сферах суспільного життя. Державна служба України з надзвичайних ситуацій, будучи провідним суб'єктом з реалізації діяльності щодо здійснення запобігання надзвичайним ситуаціям, здійснює її як у цілому, так і внаслідок реалізації окремих напрямів, що обумовлені необхідністю вжиття найрізноманітніших заходів у цій сфері суспільного життя. Такі напрями слід розглядати як завдання Державної служби України з надзвичайних ситуацій із запобігання надзвичайним ситуаціям, які вказують як на загальну мету її діяльності в цій сфері, так і її практичні аспекти, встановлюючи окремі необхідні умови досягнення такої мети. Метою статті є визначення завдань діяльності Державної служби України з надзвичайних ситуацій із запобігання виникненню надзвичайних ситуацій. Наголошено, що Державна служба України з надзвичайних ситуацій, будучи провідним суб'єктом з реалізації діяльності щодо здійснення запобігання надзвичайним ситуаціям, здійснює її як у цілому, так і внаслідок реалізації окремих напрямів, що обумовлені необхідністю вжиття найрізноманітніших заходів у цій сфері суспільного життя. Акцентовано, визначення сутності завдань Державної служби України з надзвичайних ситуацій, встановлення її характеристика окремих з них, мають одне з першорядних значень у контексті аналізу діяльності даного органу державної влади в цьому напрямку. Розкрито значення та розуміння терміну «завдання». Встановлено, що під завданнями Державної служби України з надзвичайних ситуацій щодо запобігання надзвичайним ситуаціям слід розуміти закріплену в нормативно-правових приписах сукупність дій, спрямованих на завчасне реагування загрозами виникнення надзвичайних ситуацій, недопущення їх настання, а в разі їх настання – пом'якшення їх можливих наслідків. Виокремлено й охарактеризовано наступні групи завдань Державної служби України з надзвичайних ситуацій щодо запобігання надзвичайним ситуаціям: реалізація державної політики щодо запобігання надзвичайним ситуаціям; забезпечення формування державної політики щодо запобігання надзвичайним; здійснення контрольно-наглядової діяльності; реалізації державної політики в сфері волонтерської діяльності щодо запобігання надзвичайним ситуаціям.

Ключові слова: Державна служба України з надзвичайних ситуацій, запобігання виникненню надзвичайних ситуацій, завдання діяльності, мета діяльності, напрями діяльності.

The relevance of the article lies in the fact that the prevention of emergency situations is a complex, multifaceted activity that in one way or another finds its manifestation in almost all spheres of social life. The State Service of Ukraine for Emergency Situations, being the leading entity in the implementation of activities related to the prevention of emergency situations, carries it out both in general and as a result of the implementation of individual directions, which are due to the need to take a wide variety of measures in this sphere of public life. Such directions should be considered as tasks of the

State Emergency Service of Ukraine to prevent emergency situations, which indicate both the general goal of its activities in this area and its practical aspects, establishing separate necessary conditions for achieving such a goal. The purpose of the article is to determine the tasks of the State Emergency Service of Ukraine to prevent the occurrence of emergency situations. It has been emphasized that the State Service of Ukraine for Emergency Situations, being the leading entity in the implementation of activities related to the prevention of emergency situations, carries it out both in general and as a result of the implementation of certain directions, which are due to the need to take a wide variety of measures in this sphere of public life. It has been noted that the determination of the essence of the tasks of the State Emergency Service of Ukraine, the establishment and characteristics of some of them, have one of the primary values in the context of the analysis of the activity of this state authority in this direction. The meaning and understanding of the term “task” has been revealed. It has been established that the tasks of the State Emergency Service of Ukraine regarding the prevention of emergency situations should be understood as a set of actions fixed in the normative and legal prescriptions, aimed at early response to threats of emergency situations, preventing their occurrence, and in the event of their occurrence, mitigating their possible consequences. The following groups of tasks of the State Emergency Service of Ukraine regarding the prevention of emergency situations have been distinguished and characterized: implementation of the state policy regarding the prevention of emergency situations; ensuring the formation of state policy on the prevention of emergencies; implementation of control and supervision activities; implementation of the state policy in the field of volunteer activities regarding the prevention of emergency situations.

Key words: *State Service of Ukraine for emergency situations, prevention of emergency situations, task of activity, goal of activity, directions of activity.*

Постановка проблеми. Запобігання надзвичайним ситуаціям є складною, багатогранною діяльністю, що так чи інакше знаходить свій прояв майже в усіх сферах суспільного життя. Державна служба України з надзвичайних ситуацій (далі – ДСНС), будучи провідним суб’єктом з реалізації діяльності щодо здійснення запобігання надзвичайним ситуаціям, здійснює її як у цілому, так і внаслідок реалізації окремих напрямів, що обумовлені необхідністю вжиття найрізноманітніших заходів у цій сфері суспільного життя. Такі напрями слід розглядати як завдання ДСНС із запобігання надзвичайним ситуаціям, які вказують як на загальну мету її діяльності в цій сфері, так і її практичні аспекти, встановлюючи окремі необхідні умови досягнення такої мети. Як цілком слушно з цього приводу зауважують науковці, в ході організації будь-якої важливої соціальної діяльності формулюються не лише цілі, але й її завдання [1, с. 48]. При цьому зміст останніх, що є правильно теоретично розтлумаченим і практично сприятливим, включає можливість з’ясування причин недосягнення мети. Більш того, підкреслює О. М. Литвинов, правильне визначення завдань необхідно для того, щоб органи та посадовці, уповноважені державою здійснювати певну діяльність, орієнтувалися у відповідних процесах і процедурах, а в окремих випадках могли обґрунтовано відмовитися від реалізації певних повноважень [2, с. 34–35]. Саме тому визначення сутності завдань ДСНС із запобігання надзвичайним ситуаціям, встановлення її характеристика окремих з них, мають одне з першорядних значень у контексті аналізу діяльності даного органу державної влади в цьому напрямку.

Аналіз публікацій, у яких започатковано розв’язання даної проблеми. Питання про адміністративні засади діяльності окремих інституцій, у тому числі ДСНС, неодноразово досліджували в своїх працях такі вчені, як: О. М. Бандурка, О. І. Безпалова, О. В. Джафарова, М. В. Джафарова, В. А. Доманський, Д. В. Кібець, В. Д. Люблін, О. А. Моргунов, В. Б. Пчелін, В. П. Садковий, С. П. Сосько, І. М. Троян, С. О. Шатрава й інші. Однак, доводиться констатувати, що завдання діяльності ДСНС узагалі й із запобігання надзвичайним ситуаціям зокрема залишилися малодослідженими.

Метою статті є визначення завдань діяльності ДСНС із запобігання виникненню надзвичайних ситуацій.

Виклад основного матеріалу. На загальне розуміння сутності категорії «завдання» вказує її семантичний аналіз. Так, на думку авторів великого тлумачного словника сучасної української мови, завданням слід позначати: наперед визначений, запланований для виконання обсяг роботи, справу тощо; настанову, розпорядження виконати певне доручення; те, що хочуть

здійснити [3, с. 288]. У правовій науці, розкриваючи сутність категорії «завдання», доволі часто здійснюють її порівняння з метою (цілями) відповідної діяльності. Наприклад, на думку В. А. Крижановської, завданням є те, що потрібно подолати, виконати, втілити в життя для отримання реального відчутного результату, підсумку, досягнення мети [3, с. 37]. Ю. А. Турлова вважає, що якщо мета є бажаним кінцевим результатом відповідної діяльності, то під її завдання слід розуміти певні рішення, спрямовані на досягнення мети, а також сплановані конкретні дії та заходи [4, с. 216].

Відповідно до позиції І. О. Лях, завдання – це більш дрібна та конкретизована мета, змістом якої є певне проблемне питання, яке необхідно вирішити (розв'язати) задля успішного досягнення загальної мети, реалізації відповідної місії [5, с. 233]. Ю. Л. Калгушкін зауважує, що метою того чи іншого явища виступає загальна, кінцева ціль його існування, а завдання є конкретними проблемами, які потребують поточного вирішення задля реалізації мети [6, с. 36]. Р. В. Дмитрик вважає, що завдання – це також цілі, але більш чіткі та конкретизовані, вони набагато змістовніше, на відміну від мети, відображають ті сфери, в яких буде відбуватися діяльність, та які питання при цьому будуть вирішуватися [1, с. 48].

Як свідчить аналіз наведених підходів, учені в цілому одностайні в позиціях щодо розуміння сутності категорії «завдання». При цьому такі позиції можуть бути використані й під час формування авторського підходу стосовно розуміння сутності завдань ДСНС із запобігання надзвичайним ситуаціям з урахуванням окремих зауважень. Так, враховуючи законодавче визначення сутності категорії «запобігання виникненню надзвичайних ситуацій», в якості мети діяльності ДСНС у цьому напрямку слід розглядати визначений в нормативно-правових приписах результат, досягнення якого забезпечує стан відсутності будь-якого різновиду надзвичайних ситуацій. Іншими словами, така мета передбачає, що внаслідок цілеспрямованої діяльності ДСНС за відповідними напрямками, виникнення й подальший розвиток відповідного різновиду надзвичайних ситуацій є неможливим. Звичайно, на практиці такий стан, а, отже, й мета діяльності ДСНС досягнута бути не може. У цьому контексті за доречне вважаємо навести позицію Г. В. Задорожньої, яка підкреслює той факт, що мету слід розглядати як доволі абстрактне явище, оскільки воно існує в нашій уяві, у вигляді образу майбутнього. Наявність мети передбачає кінцевий результат, якщо результат досягнуто, він вже не може виступати як мета [7, с. 116]. Разом із тим, зауважує М. Д. Савенко, між метою й завданням існує тісний зв'язок, в якому визначальне місце займає мета [8, с. 32]. А тому зазначена мета діяльності ДСНС щодо запобігання надзвичайним ситуаціям буде обумовлювати й конкретні завдання, реалізація яких спрямована на її досягнення.

Також слід зауважити, що в наведених вище випадках, учені-правознавці, наводячи підходи до розуміння сутності категорії «завдання», не вказують на те, що завдання суб'єкта відповідних суспільних відносин мають бути визначені в нормативно-правових приписах. Особливої актуальності дане зауваження набуває в контексті діяльності органів державної влади. Адже відповідно до ч. 2 ст. 19 Конституції України органи державної влади й органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень і в спосіб, що передбачені Конституцією та законами України [9]. Указаний конституційний припис обумовлює дію принципу законності в діяльності ДСНС, як й інших суб'єктів владних повноважень. Законність, зауважує О. М. Музичук, є режимом функціонування органів виконавчої влади, під час якого вони не лише вимагають від фізичних та юридичних осіб безумовного виконання норм і вимог чинного законодавства, а й самі неухильно їх дотримуються, відповідним чином реагують на їх порушення, забезпечують відновлення порушених прав [10, с. 44]. Іншими словами, принцип законності в діяльності ДСНС щодо запобігання надзвичайним ситуаціям визначає її нормативно-правові засади, тобто систему актів законодавства, на основі яких вона побудована.

Так, безпосередньо завдання ДСНС як суб'єкта запобігання надзвичайним ситуаціям закріплені в Положенні «Про Державну службу України з надзвичайних ситуацій», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 16 грудня 2015 року № 1052. Як зазначено в приписах даного нормативно-правового акта, основними завданнями ДСНС є:

1) реалізація державної політики в сфері цивільного захисту, захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій, запобігання їх виникненню, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, техногенної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності [11]. У даному випадку мова йде про такий напрям діяльності ДСНС як реалізації державної політики щодо запобігання надзвичайним ситуаціям, що обумовлено її правовим статусом центрального органу виконавчої влади. Зокрема, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» від

17 березня 2011 року інші центральні органи виконавчої влади виконують окремі функції з реалізації державної політики [12]. Разом із тим, як слідує з аналізу нормативно-правових актів, що безпосередньо визначають правовий статус відповідного центрального органу виконавчої влади, в тому числі ДСНС як суб'єкта запобігання надзвичайним ситуаціям, реалізація державної політики є не функцією, а завданням.

2) здійснення державного нагляду (контролю) за додержанням і виконанням вимог законодавства в сфері цивільного захисту, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб [11]. У даному випадку в якості завдання ДСНС слід розглядати контрольно-наглядову діяльність. Фахівці з теорії права сутність такої діяльності визначають як правової форми діяльності, що виражається в здійсненні юридично значущих дій за наглядом і перевіркою відповідності виконання та додержання підконтрольними суб'єктами правових приписів і припиненні правопорушень відповідними організаційно-правовими засобами [13, с. 399]. Також, відмічає О. Баклан, контрольно-наглядовою діяльністю слід вважати особливий вид управлінської діяльності спеціальних об'єднаних в ієрархічну структуру суб'єктів, спрямовану на забезпечення належного стану об'єктів для досягнення найбільш ефективним і безпечним способом поставленої мети управління в певній сфері шляхом реалізації відповідних завдань і функцій контролю та нагляду [14, с. 46]. У свою чергу, О. В. Джафарова звертає увагу, що контрольно-наглядовою діяльністю органу публічної влади слід розглядати з позиції урегульованості нормами адміністративно-процесуального права діяльність останньої, спрямованої на реалізацію норм адміністративного матеріального права, а також матеріально-правових норм інших галузей права у процесі вирішення конкретних справ (контрольно-наглядових) щодо забезпечення прав, свобод, законних інтересів фізичних та юридичних осіб [15, с. 470].

3) внесення на розгляд Міністра внутрішніх справ пропозицій щодо забезпечення формування державної політики в сфері цивільного захисту, захисту населення та територій від надзвичайних ситуацій, запобігання їх виникненню, ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності [11]. Наявність завдань ДСНС щодо внесення пропозицій стосовно формування державної політики в сфері запобігання надзвичайним ситуаціям, також обумовлено особливостями її адміністративно-правового статусу.

Зокрема, як зазначено в Схемі спрямування і координації діяльності центральних органів виконавчої влади Кабінетом Міністрів України через відповідних членів Кабінету Міністрів України, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» від 10 вересня 2014 року № 442, діяльність ДСНС спрямовується та координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ [16]. Аналогічні приписи відображені в Положенні «Про Державну службу України з надзвичайних ситуацій» [11]. При цьому, відмітимо, що в Положенні «Про Міністерство внутрішніх справ України», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2015 року № 878, вказано, що Міністерство внутрішніх справ України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики, зокрема в сфері цивільного захисту, захисту населення та територій від надзвичайних ситуацій і запобігання їх виникненню, ліквідації надзвичайних ситуацій, рятувальної справи, гасіння пожеж, пожежної та техногенної безпеки, діяльності аварійно-рятувальних служб, а також гідрометеорологічної діяльності [17].

4) реалізація в межах повноважень, передбачених законом, державної політики в сфері волонтерської діяльності [11]. Відповідно до приписів Закону України «Про волонтерську діяльність» від 19 квітня 2011 року волонтерська діяльність – це добровільна, соціально спрямована, неприбуткова діяльність, що здійснюється волонтерами шляхом надання волонтерської допомоги. При цьому серед напрямів волонтерської діяльності законодавець виділяє надання волонтерської допомоги громадянам, які постраждали внаслідок надзвичайної ситуації техногенного чи природного характеру, дії особливого періоду, правових режимів надзвичайного чи воєнного стану, проведення антитерористичної операції, здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, здійснення заходів, необхідних для забезпечення оборони України, захисту безпеки населення та інтересів держави у зв'язку з військовою агресією Російської Федерації проти України та/або іншої країни проти України, у результаті соціальних конфліктів, нещасних випадків, а також жертвам кримінальних правопорушень, біженцям, внутрішньо переміщеним особам [18].

5) виконання функцій компетентного органу в сфері діяльності, пов'язаної з об'єктами підвищеної безпеки [11]. Відповідно до приписів Закону України «Про об'єкти підвищеної безпеки» від 18 січня 2001 року об'єкт підвищеної безпеки – це єдиний майновий комплекс підприємства, що включає будь-які будівлі, виробництва (цехи, відділення, виробничі дільниці), окреме обладнання та джерела безпеки, розташовані в межах території такого об'єкта, який за результатами ідентифікації об'єктів підвищеної безпеки вважається об'єктом підвищеної безпеки відповідного класу. При цьому законодавець виокремлює заходи державного нагляду та контролю в сфері діяльності, пов'язаної з об'єктами підвищеної безпеки, зокрема державного нагляду (контролю) в сферах пожежної та техногенної безпеки [19]. Із чого слідує, що в даному випадку мова також йде про завдання ДСНС щодо здійснення контрольної-наглядової діяльності, однак у чіткої визначені сфері суспільних відносин – функціонування об'єктів підвищеної безпеки.

Висновки. Отже, як слідує з аналізу вищенаведених положень, під завданнями ДСНС щодо запобігання надзвичайним ситуаціям слід розуміти закріплену в нормативно-правових приписах сукупність дій, спрямованих на завчасне реагування загрозам виникнення надзвичайних ситуацій, недопущення їх настання, а в разі їх настання – пом'якшення їх можливих наслідків. З урахуванням проаналізованих вище законодавчих приписів, завдання ДСНС щодо запобігання надзвичайним ситуаціям можуть бути згруповані наступним чином:

- 1) реалізація державної політики щодо запобігання надзвичайним ситуаціям;
- 2) забезпечення формування державної політики щодо запобігання надзвичайним;
- 3) здійснення контрольної-наглядової діяльності;
- 4) реалізації державної політики в сфері волонтерської діяльності щодо запобігання надзвичайним ситуаціям.

Список використаних джерел:

1. Дмитрик Р.В. Адміністративно-правовий статус поліцейського в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2021. 204 с.
2. Литвинов О.М. Соціально-правовий механізм протидії злочинності в Україні (теоретичні та практичні засади): дис. ... доктора юрид. наук: 12.00.08. Харків, 2010. 432 с.
3. Крижановська В.А. Адміністративна відповідальність в адміністративному праві: сучасне розуміння, нові підходи: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Львів, 2016. 258 с.
4. Турлова Ю.А. Протидія екологічній злочинності в Україні: кримінологічні та кримінально-правові засади: дис. ... доктора юрид. наук: 12.00.08. Київ, 2018. 485 с.
5. Лях І.О. Проблеми теорії і практики запровадження інституту медіації у трудовому праві: дис. ... доктора юрид. наук: 12.00.05. Харків, 2020. 396 с.
6. Калгушкін Ю.Л. Адміністративно-правове забезпечення територіальної оборони України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2019. 217 с.
7. Задорожня Г.В. Постійні комісії представницьких органів місцевого самоврядування: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.02. Київ, 2006. 224 с.
8. Савенко М.Д. Правовий статус Конституційного Суду України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.02. Харків, 2001. 189 с.
9. Конституція України: закон України від 28.06.1996 № 254к/96 ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
10. Музичук О.М. Контроль за діяльністю правоохоронних органів в Україні: монографія. Харків: Харк. нац. ун-т внутр. справ, 2010. 654 с.
11. Про затвердження Положення про Державну службу України з надзвичайних ситуацій: постанова Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1052. *Офіційний вісник України*. 2015. № 102. Ст. 3514.
12. Про центральні органи виконавчої влади: закон України від 17.03.2011 № 3166-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 38. Ст. 385.
13. Загальна теорія держави і права: підручник для студентів юридичних вищих навчальних закладів / М.В. Цвік, О.В. Петришин, Л.В. Авраменко та ін.; За ред. д-ра юрид. наук, проф., акад. АПрН України М.В. Цвіка, д-ра юрид. наук, проф., акад. АПрН України О.В. Петришина. Харків: Право, 2011. 584 с.
14. Баклан О. Поняття та зміст контрольної-наглядової діяльності. *Прокуратура – Людина – Держава*. 2004. № 10. С. 41–47.
15. Джафарова О.В. Контрольно-наглядові повноваження органів Національної поліції: поняття та сутність. *Правова доктрина: міжнародний досвід та практична реалізація в Україні*.

матер. міжнар. наук.-практ. конф. (м. Маріуполь, 22 трав. 2019 р). Маріуполь, 2019. С. 468-471. <http://dspace.univd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/6636>.

16. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади : постанова Кабінету Міністрів України від 10.09.2014 № 442. *Офіційний вісник України*. 2014. № 74. Ст. 2105.

17. Про затвердження Положення про Міністерство внутрішніх справ України: постанова Кабінету Міністрів України від 28.10.2015 № 878. *Офіційний вісник України*. 2015. № 89. Ст. 2972.

18. Про волонтерську діяльність: закон України від 19.04.2011 № 3236-VI. *Відомості Верховної Ради України*. 2011. № 42. Ст. 435.

19. Про об'єкти підвищеної небезпеки: закон України від 18.01.2001 № 2245-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 15. Ст. 73.

УДК 342.9

DOI <https://doi.org/10.32844/2618-1258.2023.1.34>

ШЕВЧУК С.М.

ПРИНЦИП ДИСПОЗИТИВНОСТІ ЯК ОСНОВА АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА: НОВІТНІЙ ДИСКУРС

THE PRINCIPLE OF FREE DISPOSITION AS THE BASIS OF ADMINISTRATIVE PROCEEDINGS: THE LATEST DISCOURSE

Стаття присвячена визначенню особливостей принципу диспозитивності адміністративного судочинства у дискурсі усталених підходів до його інтерпретації з кореляцією змін його застосування у наслідок розвитку судової доктрини, реформ судочинства та оновлення вітчизняного законодавства загалом.

З'ясовано, що нових суттєвих, раніше не висвітлених аспектів наукового трактування змісту принципу диспозитивності щодо діяльності адміністративних судів наразі немає, адже його сутнісні характеристики вже тривалий час нормативно зафіксовані. Як певний внесок до розвитку теоретичного та практичного його втілення нещодавно здійснено Верховним Судом, який окреслив важливий взаємозв'язок між ефективністю судового захисту особи від свавільної поведінки суб'єкта владних повноважень та меж розгляду судами позовних вимог, ще раз акцентувавши на тому коли це є допустимим. Тобто не можна стверджувати, що диспозитивне право осіб в адміністративному судочинстві цілком є обмеженим можливістю суду здійснювати додаткові контрольні функції щодо його реалізації. Сам по собі принцип диспозитивності визначається процесуальними правилами, а отже - перелік таких правил формують його зміст. Вихід за рамки встановлених правил (втручання у диспозитивне право осіб) для суду передбачено виключно щодо: 1) можливості розширення обсягу позовних вимог у бік належного обрання способу судового захисту; 2) витребування доказів з власної ініціативи. Втім як і раніше заявлене позивачем правове питання як предмет спору є визначальним, а будь-які втручання з боку суду будуть легітимними тільки у його межах.

Ключові слова: адміністративні суди, диспозитивність, засади судочинства, контрольні функції суду, право на звернення до адміністративного суду, принципи адміністративного судочинства.